

ΕΠΤΑ

1/11/09

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «Κ.Ε.» Νο 415

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ 13
ΜΕ ΤΟ 50^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΝΑ ΘΡΙΛΕΡ, ΟΠΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΤΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ,
ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΠΡΟΣΕΚΛΗΜΕΝΟΙ
ΤΟΥΣ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΜΑΤΑΙΩΣ!

Πενήντα χρόνια κλείνει φέτος το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης. Κακή συγκυρία. Από τις 13 έως τις 22 Νοεμβρίου ένα πλήθος καλλιτεχνικών ομάδων (περφόρμερ, χορευτές, εικαστικοί) θα ξαμοληθούν στη Θεσσαλονίκη στήνοντας κινηματογραφικά χάρπενινγκ, όμως η ερτασιμότερη ελληνική ταινίες δηλώνουν αποχή; Οι 140 «Κινηματογραφιστές στην Ομίχλη» εμμένουν στην απόφασή τους να απέχουν από τα κρατικά βραβεία και το φεστιβάλ, αν δεν κατατεθεί νέος νόμος για τον κινηματογράφο. Κανονικά, τουλάχιστον 17 νέα φιλμ θα έκαναν πρεμιέρα στο φεστιβάλ (συν πολλά ακόμα που θα διεκδικούσαν κρατικό βραβείο).

Το πράγμα τρενάρει ακόμα περισσότερο δεδομένης της αλλαγής της κυβέρνησης. Θα γίνουν φέτος τα κρατικά; Πότε θα ψηφιστεί νέος νόμος; Ποιος νόμος θα είναι αυτός;

Το φεστιβάλ φέτος θα μας δείξει δύο μεγάλα αφιερώματα στον Βέρνερ Χέρτζογκ και τον Γκόραν Πασκάλεβιτς (θα έρθουν και οι δύο), θα εστιάσει στο φιλιππινέζικο σινεμά και στο γαπωνέζικο Pink Eiga που το '60 απενοχοποίησε τον ερωτισμό, και θα μας συστηρίσει τον παραγωγό του Μπερτολούτσι, του Οσίμα και του Ρεγκ, τον Τζέρεμι Τόμας.

«Ούτε ένα καρέ ελληνικής ταινίας στη Θεσσαλονίκη», υπόσχονταν οι «Κινηματογραφιστές της Ομίχλης». Και το τηρήσαν. Όμως, όπως φαίνεται, κάποιες ελληνικές ταινίες τελικά θα προβληθούν.

Το διαγωνιστικό πρόγραμμα Digital Wave, που περιλαμβάνει πιο πειραματικές, γυρισμένες ψηφιακά, ταινίες, θα γίνει κανονικά. Από τις 23 αιτήσεις, προκρίθηκαν επτά. Πάρτε μια γεύση:

Όταν μελαγχόλησε ο Ελβις

► Το «Empirical Data» βασίζεται σε μια αλληλουχία μαυράσπριον φωτογραφιών με απόλυτη αφηγηματική ροή.

Χωρίς καθόλου διάλογο και με τη χρησιμοποίηση μεσοτίτλων, ο Γιώργος Δρίβας, με τηρείται στον πειραματικό κινηματογράφο, εμπνέεται από ένα υπαρκτό πρόσωπο, τον ηθοποιό και μετανάστη Δαβίδ Μαλιτέζε που ενορακώνει και τον ήρωα: ένας άνθρωπος αναζητά μια κοινωνική θέση και για να γίνει αποδεκτός αλλάζει, θυμίζοντας ρομπότ.

► Ο βραβευμένος σεναριογράφος και θεατρικός συγγραφέας Β. Ράισος («διόρθωση»), που εργάζεται ως φυσικός στη Σχολή Μωραΐτη, υπογράφει «Το τελευταίο τραγούδι του Ελβις»: μια ερωτική ιστορία με άξονα τη μελαγχολία. Μια φοιτήτρια κάμνει μια εργασία για τη «μελαγχολία στη ροκ σκηνή» που θα σταθεί αφορμή για τη γνωριμία της με έναν νεαρό. Η μουσική θα τους φέρει κοντά, όμως θα γίνει και η αφορμή για την τελική σύγκρουση.

«Ο ΔΙΑΚΕΙΡΙΣΤΗΣ»

Γενέθλια με λίγους καλεσμένους

Της ΕΥΑΝΝΑΣ ΒΕΝΑΡΔΟΥ (venardou@enet.gr)

καλό και το κακό της πρόσωπο.

► Στο «Κούτι» των νεαρών σκηνογράφων Φώτη και Αποστόλη Πάσσου από τα Τρίκαλα, ένα κουτί-κειμήλιο γίνεται αιτία διαμάχης μεταξύ δύο αδελφών.

► Η ταινία περιλαμβάνει και animation - οι δύο σκηνοθέτες άλλωστε παλιότερα επιδόθηκαν σε αυτό με επιτυχία.

► Σε ειδικές προβολές θα δούμε δύο ακόμα ταινίες: την πρώτη, τις «Εσχίς», με ήρωες πέντε αγέλους που ζουν σε έναν κινηματογράφο (ανάμεσά τους και ο Στράτος Τζώρτζητος) υπογράφει ο ζωγράφος Άγγελος Σπάρταλης, που πέρνει βραβεύτηκε στο Digital Wave για «Το σύνδρομο της Χιονιάτης».

Κενιάτικο γουέστερν

Τη δεύτερη, «Το κινίγι του Μουσι», υπογράφει ένας Έλληνας, ο Αλέξανδρος Κωνσταντάρας, που ζει μόνιμα στην Κένια και εδώ και μερικά χρόνια γυρίζει low budget ταινίες με ντόπιους ηθοποιούς.

Στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για ένα κενιάτικο σπαγγέτι γουέστερν! Ρωτήσαμε έναν από τους σκηνοθέτες του Digital Wave, τον Χρήστο Μεγαρχιώτη, αν σκέφτηκε να συνταχθεί με τους «Κινηματογραφιστές στην Ομίχλη».

«Συμφωνώ 100% μαζί τους», μας είπε. «Όμως αυτή είναι η πρώτη μου μεγάλη

ταινία. Την πλήρωσα μόνος μου, χωρίς καθόλου κρατικά λεφτά. Και αυτή ήταν η μοναδική μου ευκαιρία να τη δείξω».

Και στο Πανόραμα Ελληνικών Ταινιών, όμως, θα παιχτούν μερικές ελληνικές ταινίες γνωστών σκηνοθετών. Κάποιοι οι δύο σκηνοθέτες άλλωστε παλιότερα επιδόθηκαν σε αυτό με επιτυχία.

► Η «Καντίνα» του Σταύρου Καπλανίδη, Ερ. Ανδρέου, Δ. Κολλλάτος, Σ. Παπαχρήστου (που όμως, όπως μας είπε, κρατά μια στάση αναμονής). Αλλοι, πάλι, όπως οι βραβευμένοι στο Digital Wave για «Το σύνδρομο της Χιονιάτης».

► Η «Μοιραία σχέση» του Ερρίκου Ανδρέου, γύρω από τον ταραχώδη βίο (από το 1955 έως το 1980) ενός υπαρκτού προσώπου, που από φάρμακ εξέλιχθηκε σε ισχυρό επιφερματολόγο. Με τη Ν. Λοδογιάννη και τον Σπ. Σπαντίδα.

► Το «Αμα δεν σε θέλει» -πρώτη ταινία του τηλεοπτικού σκηνοθέτη Βασίλη Νεμέα για έναν μουσικό ο οποίος μέσα σε μια μόλις μέρα απολύεται και βιώνει μια ερωτική προδοσία. Με τους Ρ. Χαραλαμπίδη, Κλ. Γρηγοριάδη και Δ. Στογιάννη.

► Και τέλος τα φιλμ «Μπιλόπλαμ» της Σοφίας Παπαχρήστου (εφόσον τελικά αποφασιστεί να συμμετάσχει) και «Η διαθήκη

«ΕΥΧΕΣ»

Πολλοί Έλληνες σκηνοθέτες θα απέχουν από τα 50στά γενέθλια του Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Υπάρχουν όμως και κάποιοι που θα είναι εκεί

«ΡΥΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ»

μακεδονικής σχολής στο Βυζάντιο) και γνωρίζει μια γυναίκα ευάλωτη από οικογενειακή βία. Με τους Κ. Γέρου, Δ. Πλειώνη, Α. Απαρτιάν.

► Το «Χορεύοντας στον πάγο» του Σταύρου Ιωάννου, η ιστορία τριών γυναικών (Μ. Πρωτόπαπα, Ε. Βεργέτη, Α. Μαυρακάκη) που στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας πληρώνουν έναν οδηγό για να τις περάσει παράνομα στην Ελλάδα.

► Η «Καντίνα» του Σταύρου Καπλανίδη σε σενάριο Σταύρου Τσιώλη, τοιχογραφία της ελληνικής πραγματικότητας μέσα από τις προσωπικές ιστορίες των θαμώνων μιας παραθαλάσσιας καντίνας (Αλ. Λογοθέτης, Ερ. Λίτσης, Σ. Πολυζωίδης).

► Η «Μοιραία σχέση» του Ερρίκου Ανδρέου, γύρω από τον ταραχώδη βίο (από το 1955 έως το 1980) ενός υπαρκτού προσώπου, που από φάρμακ εξέλιχθηκε σε ισχυρό επιφερματολόγο. Με τη Ν. Λοδογιάννη και τον Σπ. Σπαντίδα.

► Το «Αμα δεν σε θέλει» -πρώτη ταινία του τηλεοπτικού σκηνοθέτη Βασίλη Νεμέα για έναν μουσικό ο οποίος μέσα σε μια μόλις μέρα απολύεται και βιώνει μια ερωτική προδοσία. Με τους Ρ. Χαραλαμπίδη, Κλ. Γρηγοριάδη και Δ. Στογιάννη.

► Και τέλος τα φιλμ «Μπιλόπλαμ» της Σοφίας Παπαχρήστου (εφόσον τελικά αποφασιστεί να συμμετάσχει) και «Η διαθήκη

Πυρά για το νόμο

«Θεωρώ πως όποιες αλλαγές γίνουν, πρέπει να γίνουν μέσα από το φεστιβάλ και τα κρατικά βραβεία ποιότητας», μας είπε ο σκηνοθέτης. «Ο νέος υπουργός θα υπογράψει έναν νόμο που δεν έχει δει;»

«Άλλο το φεστιβάλ, άλλο τα κρατικά βραβεία», υποστηρίζει ο παραγωγός της ταινίας «Αμα δεν σε θέλει», Τάσος Βασιλείου. «Για μένα τα κρατικά βραβεία πρέπει να καταργηθούν. Ας πάνε αλλού τα λεφτά. Σε ένα γραφείο που θα προωθεί το ελληνικό σινεμά. Το φεστιβάλ, όμως, είναι μια κατάκτηση. Και δεν πρέπει να το αποδυναμώσουμε. Οσο για τον διαβόητο νόμο, είναι απλή υπόθεση λίγων ημερών. Περίπλοκα είναι τα κίνητρα της μη ψήφισής του. Όταν δεν θέλεις να δώσεις λύση, βάζεις επιτροπές. Το θέμα είναι αλλού: στα λεφτά».

50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΚΟΡΑΝ ΠΑΣΚΑΛΙΕΒΙΤΣ
ΕΝΑ ΛΑΜΠΕΡΟ ΜΥΑΛΟ

Πέμπτη 19 Νοεμβρίου 2009
Αρ. φύλλου 244

Έκδοση του 50ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

του Αντρέα Παναγόπουλου

13

DIGITAL WAVE

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΡΥΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

Ένας περίπατος στις αναμνήσεις με πρωταγωνιστή έναν κάτοικο της Αγίας Τριάδας, μια γραφική γειτονιά του Ηρακλείου. Η πρωτότυπη μουσική επένδυση και κυρίως οι χορογραφίες «υφαίνουν» τη δράση της ταινίας. Ένα κολάζ χορογραφημένων εικόνων, δίνουν ζωή σε ιστορικά μνημεία, κτίρια και κομβικά σημεία της συνοικίας μέσα από την κάμερα της Γωγώς Πετραλή.

Πλούσιο βιογραφικό στο χορό, πρώτη φορά σε ρόλο σκηνοθέτη. Δύσκολη εμπειρία; Έχω σπουδάσει χορό και με αυτόν ασχολούμαι επαγγελματικά. Η θέση μου πάνω στην τέχνη γενικότερα είναι κάπως ρομαντική και ενστικτώδης. Πιστεύω στην ανάγκη για δημιουργία και στην αγάπη για αλήθεια. Η έμπνευση, η φαντασία και η ικανότητα σύνθεσης είναι στοιχεία που αφορούν και απαιτούνται όχι μόνο από τον κινηματογράφο αλλά και από το χορό, τη μουσική, κ.ο.κ.,

χωρίς αυτό να σημαίνει πως δε σέβομαι και δεν εκτιμώ τη γνώση και την εμπειρία. Κάθε άλλο. Αισθάνομαι πως έχω μεγάλο δρόμο σε αυτό το κομμάτι.

Πρωταγωνίστρια της ταινίας σας είναι μια γειτονιά του Ηρακλείου. Γιατί επιλέξατε τη συγκεκριμένη γειτονιά;

Είναι η γειτονιά όπου εγκαταστάθηκαν οι γονείς του πατέρα μου μετά τα Αλάτοατα της Μ. Ασίας, η γειτονιά όπου γεννήθηκε και πέθανε ο πατέρας μου, η γειτονιά όπου γεννήθηκα κι εγώ. Αυτή η γειτονιά αποτελεί ένα κομμάτι της ψυχής μου. Τη βλέπω να αλλάζει, να γερνάει, να μεταμορφώνεται. Συγκινούμαι όταν ακούω ακόμα παιδιά να παίζουν στους δρόμους της. Μόνο που το 'κρυφτοκυνηγητό' έχει αντικατασταθεί από το 'κινητό'.

Πέραν των άλλων, ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία της ταινίας σας είναι η συμμετοχή ανθρώπων της τοπικής κοι-

νότητας. Μιλήστε μας λίγο γι' αυτό το στοιχείο του community work... Ο «χορός της κοινότητας» (community dance) αποτελεί ένα είδος δράσης αρκετά διαδεδομένης στην Ευρώπη και στη Β. Αμερική και είναι ένας τρόπος να έρθουν οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι κάθε ηλικίας και ταξικής και φυλετικής προέλευσης σε επαφή με την τέχνη του χορού, να εκφραστούν δημιουργικά και να συνδεθούν μεταξύ τους. Έτσι λοιπόν, έχοντας χορογράφησει αρκετές ερασιτεχνικές παραστάσεις χορού, δώσει πολλά σεμινάρια που παρακολουθούνται από απλούς ανθρώπους και ερασιτέχνες του χώρου, αποφάσισα να συνδυάσω διάφορες μορφές τέχνης με το στοιχείο του απλού καθημερινού ανθρώπου και της γειτονιάς της Αγ. Τριάδας.

ΓΩΓΩ ΠΕΤΡΑΛΗ

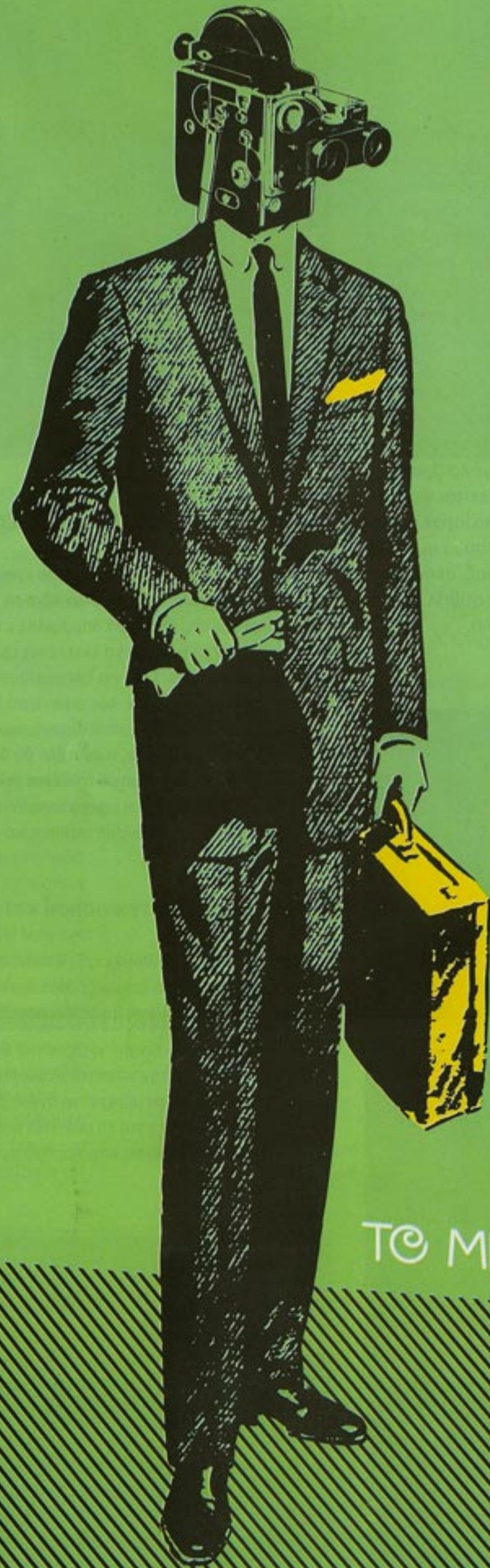

εξώστης

Ειδική έκδοση για το 50^ο
Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

22 χρόνια
εξώστης

ΤΟ ΜΙΚΡΟ | ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
2009

Digital Wave 04

Για τέταρτη συνεχή χρονιά το DigitalWave, το διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που προσανατολίζεται αποκλειστικά στη σύγχρονη ελληνική ψηφιακή δημιουργία, αναδεικνύει και προωθεί τις πιο ενδιαφέρουσες και καινοτόμες φωνές της εγχώριας παραγωγής.

Οι 8 ταινίες που απαρτίζουν το φετινό πρόγραμμα του DigitalWave 04 δίνουν μια σαφή εικόνα των τάσεων που επικρατούν στο σύγχρονο ελληνικό ψηφιακό σινεμά και χαρακτηρίζονται από ποικιλία στη θεματολογία και ιδιαίτερη κινηματογραφική γραφή.

Ο **Μιχαήλ Άγγελος Νικολαΐδης** στο *One of us* μιλά για τη μετανάστευση και την ένταξη στη νέα πατρίδα, ξετυλίγοντας την ελληνική πραγματικότητα σε όλες τις εκφάνσεις της. Με αφετηρία την οικογένεια, ο **Δημήτρης Καρακάσης** θίγει με αιχμηρό ύφος δεσμούς που «νοσοούν» στο φιλμ *Παρουσία Β'*, ενώ τα νεαρά αδέρφια **Φώτης και Αποστόλης Πάσσος** χτίζουν μια ασυνήθιστη ιστορία γύρω από ένα οικογενειακό κειμήλιο στην ταινία *Το κουτί*. Νوستαλγία διαποτίζει και την ταινία *Ρυτίδες και όνειρα* της **Γεωργίας Πετραλή**, η οποία επέλεξε να αφηγηθεί μια πιο προσωπική και τρυφερή ιστορία, μέσα από το χορό. Με ανάλογη ευαισθησία χειρίζεται τους ήρωές του, ένα νεαρό ζευγάρι σε αδιέξοδο, ο **Βασίλης Ραΐσης** στην ταινία *Το τελευταίο τραγούδι του Έλβις*, μια εύστοχη απεικόνιση των ερωτικών σχέσεων στον 21ο αιώνα. Παράλληλα, η νέα εποχή αποτυπώνεται μέσα από μια πρωτότυπη, πειραματική φωτογραφική τεχνική στην ταινία *Empirical data* του **Γιώργου Δρίβα**.

50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
50th THESSALONIKI INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

13-22.11.2009
www.filmfestival.gr

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY
OF CULTURE AND TOURISM

MEDIA
ME THN ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
Fischer

Thessaloniki IFF-09
DigitalWave 04

Rytides ke onira
[Ρυτίδες και όνειρα / Wrinkles and Dreams]

Ελλάδα / Greece 2008

«Το χθες και το σήμερα ανάκατα και για μια στιγμή τα χάνεις... Κανείς και τίποτα δεν μπορεί να σου εγγυηθεί την πραγματικότητα». «Ψυχές και άνθρωποι. Φύλοι και άγνωστοι. Μια γενοιά, μια χούφτα ανάγκες, συναισθήματα... Φωνές, χαρές και λύπες... Είμαι ο πραγματευτής! Μ' ακούτε; Ο τελευταίος που σπένει! Ένα πράγμα μόνο... Όλα αλλάζουν μα η ματιά μου παραμένει σταθερή». «Όνειρα και όνειρα, ήρθανε, γλιτρούν... Γιασεριά και πευκοβελόνες τυλιγμένα μέσα σε σταγόνες χρόνου...». Πρόκειται για έναν περίπατο στις αναμνήσεις, δοσμένο με μορφή χρονογραφικού οδοιπορικού. Πρωταγωνιστής είναι ένας κάτοικος της Αγίας Τριάδας που περιπλανιέται στα σοκάκια της γενοιάς όπου μεγάλωσε, ανακαλώντας μνήμες αλλοτινών καιρών καθώς και τον παιδικό, χαμένο πλέον, έρωτά του που παίρνει ξανά μορφή μέσα σ' αυτή τη νοσταλγική περιλάνηση.

"Loose my romanticism and I'm lost... Better off leaving, better of disappearing, better off withering away along with buildings and old love stories, ruins and myths...". "My fingers dare to seek out the truth among the ruins." *Wrinkles and Dreams* is a nostalgic film inspired by a poor neighborhood in Heraklion, a town On the island of Crete, Greece. An old man is wandering about in the narrow side streets, reminiscing about his childhood, his youth, his neighborhood, lost love. A trip down memory lane in the form of a dance travelogue. The cast of this film is 120 ordinary people, aged 4 to 74. Some of the participants are residents of the area, others are students – most of them are amateurs and only 10 of them are professional dancers. A lyrical narration and an original score, based upon traditional Cretan and Greek sounds, embraces the originality and romanticism of this work.

Γεωργία Πετραλή
Georgia Petrali

Φιλμογραφία/Filmography
2008 Ρυτίδες και όνειρα/Wrinkles and Dreams

Thessaloniki IFF-09
DigitalWave 04

To telefteo tragoudi tou Elvis
[Το τελευταίο τραγούδι του Έλβις / Elvis's Last Song]

Ελλάδα / Greece 2009

Η ζωή του Μάρκου αλλάζει όταν βρίσκει μια εργασία που ξεχνάει μια φοιτήτρια, η Ηλέκτρα, στην καφετέρια: «Η μελαγχολία στη ροκ σκηνή». Θα ανοιχτήσει την Ηλέκτρα και, όταν τη βρει, η μουσική θα τους φέρει κοντά. Στην παρέα του Μάρκου διαδίδεται ότι τα έχει φτιάξει με μια "εμο". Όταν η Ηλέκτρα γνωρίζει τους φίλους του, τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Τους βρίσκει επιφανειακούς και η διαφωνία για το πόσο ελαφρά πρέπει να παίρνει κανείς τη ζωή έρχεται στην επιφάνεια. Το χάσμα μεταξύ του Μάρκου και της Ηλέκτρας μεγαλώνει διαρκώς και η μουσική θα είναι πάλι η σφοδρή για την τελική σύγκρουση.

Markos's life takes a radical turn in a coffee shop, when he picks up an essay entitled «Melancholia in Rock 'n' Roll», left behind by Electra, a student of music history. Markos pursues Electra and, when they meet, it is music that brings them together. Markos's friends dismiss her as an «emo». Electra dismisses Markos's friends as superficial. The argument as to how seriously or lightly one should take life soon becomes an issue between the lovers, creating a gap that grows larger by the day. Eventually, it is music that will give rise to their final clash.

Βασίλης Ραΐσης
Vassilis Raisis

Φιλμογραφία/Filmography
2009 Το τελευταίο τραγούδι του Έλβις/Elvis's Last Song